

Slovo faráře

Bratři a sestry,

letošní prázdniny nám nabídly mnoho zajímavých okamžiků, které z hlediska víry možná nabízejí mnoho otazníků. Ano, je to jedna z cest položit si otázku "Proč?" Mohu vás ubezpečit, že to je nejzbytečnější otázka, kterou si položíme. Podstatné na cestě víry je umět říci: "Přijímám to!" Tím se vydáváme na cestu s Ním a On nás v ničem nenechá. Důvěřujme mu bezvýhradně a ničeho se neobávejme, děkujeme za vše, co o letošních prázdninách bylo označeno Jeho pečeti lásky. Sám musím říci, že tyto prázdniny jsou poseté znameními, která poukazují na nekonečnou lásku našeho Pána Ježíše Krista a já Mu ze srdce děkuji. Přeji vám všem, abyste i zbytek prázdnin prožili s otevřeným srdcem a myslí, a tak zakoušeli Jeho nezastupitelnou milosrdnou lásku.

Ze srdce vám žehnám

Timotej M. P. Vácha

Nový znak a vlajka farnosti

V minulých měsících jsme pracovali na podobě znaku farnosti a také vlajce. Jsem rád, že první úspěch je už na světě a oficiálně byl znak farnosti Radotín i její vlajka schváleny. Teď začínáme pracovat na stejném úkolu pro farnost Třebotov.

Znak farnosti Radotín:

Červený štít se stříbrnou hradbou se stínkami a v patě štítu s modrou vodní plochou. Přesto zkřížený klíč a meč nad nimiž je lilie, vše zlaté. Štít převýšen černým kloboukem a černými šňůrami.

(Černý klobouk s 1 třapcem po každé straně – symbol farnosti; Pozadí štítu – znak městské části Praha-Radotín (modrá zvlněná plocha představuje brod přes Berouнку, u něhož Radotín vznikl, stříbrné hradby odkazují na městský statut Radotína). Klíč a meč – atributy sv. Petra a sv. Pavla, patronů radotínského kostela. Zlatá francouzská lilie ukazuje na řád cisterciáků, který v radotínské farnosti působil.)

V polovině prázdnin za svatou Annou

Kaple sv. Anny je jednoznačně **nejmenším** svatostánkem v našem milém „soufarnosti“ a možná většina za nás ji zná pouze z nedělních ohlášek, ve kterých se objevuje jednou měsíčně, což je přesně frekvence, kdy se zde konají mše, a to v neděli v odpoledních hodinách. Jednou do měsíce je tu tedy skvělá příležitost pro všechny, kteří se nemohou z nějakého důvodu zúčastnit v neděli ráno, či v sobotu bohoslužby v některém z našich větších kostelů.

Při takové příležitosti jsem se s touto kaplí, nebo spíše kostelem (ačkoli se nápisy na dveřích a uvnitř v tomto termínu neshodují, vysvětlení poskytuje farní web) seznámil i já. A musím přiznat, že se tam velmi rád vracím, a to především kvůli útulnému prostředí a komorní atmosféře mše svaté. Díky malému prostoru má člověk pocit, že je tak nějak blíže ke středu dění, vše je dobře vidět i slyšet, což poskytuje nezvyklý, ale velmi pozitivní zážitek.

A dále je tu jedna důležitá věc, o které jsem se zatím ve vztahu k tomuto místu nezmínil. Kaple sv. Anny leží na okraji obce Kosoř přímo nad Černou roklí, nejzajímavějším přírodním komplexem v okolí Radotína. Asi se nedozvíme, jestli blízkost přírodních krás byla důvodem, proč si „Kosořský dvůr“ vystavěli a oblíbili kanovníci z Vyšehradské kapituly, pod kterou tento kostelík stále majetkově spadá. Jisté však je, že jeho poloha přímo vybízí spojit mši svatou s pobytem v přírodě, procházkou, či výletem, tedy s **POUTÍ**. Pro fyzicky zdatnější farníky z Radotína či Černošic (o Třebotovských nemluvě, ti to mají přes pole) jistě není problém zvládnout v jarních, či letních měsících jednu nebo obě cesty po svých. My jsme letos zvolili cyklopout' od nás z Radotína, což má jednu velkou výhodu, že se po cestě zpátky domů už jen vezete.

Svátek **sv. Anny, patronky kostela, se slaví 26. 7.** a kosořská pout' bývá v neděli blízkou tomuto datu. V roce 2021 udělal kosořské pouti velké PR papež František, když ustanovil 4. neděli v červenci **dnem prarodičů a seniorů**, právě na památku Jáchyma a Anny, prarodičů Pána Ježíše. A tak je o důvod více tento významný den ozvláštnit a stvrdit právě poutí ke sv. Anně.

Na den seniorů navázal letos ve své homilii P. Michal Němeček z Vyšehradské kapituly, který se ujal celebrace poutní mše svaté. Připomněl nám slova Svatého otce právě k letošnímu dni seniorů, kdy se obrací netradičně k seniorům samotným a nabádá je, že **nemusí pouze čekat** až je mladí s úctou osloví, nýbrž že se mohou sami **chopit iniciativy a oslovit mladé** ve svém okolí, například s prosbou o pomoc v oblastech, kde se již neorientují (moderní technika apod.), navázat vztah a následně se třeba i podělit o své životní zkušenosti.

Jeho slovům naslouchal kostelík zaplněný nejen seniory, ale věřícími všech generací. Celou mši na varhany brilantně doprovodila Eva Procházková. Pro tento den zvolila veselou „valčíkovou“ píseň o tom, že ve všech životních situacích je dobré vzývat „Ježíše, Marii, svatou Annu“. Všechno pak završili místní farníci, kteří se po mši postarali o výborné občerstvení pod širým nebem. Koláčky byly **opravdu znamenité**, a že jich bylo dost, o tom svědčí fakt, že i po zásahu našich dětí se dostalo na všechny.

Přeháňky se nám vyhnuly, a tak jsme suší, duchovně i tělesně občerstvení a celkově nabití o hodinu později vesele kličkovali dolů Černou roklí mezi výmoly. Brzdy skřípěly, ale v uších mi ještě stále zněl refrén té annenské písně: „Vlídností svou k sobě mě zvou, nebeskou ochranou duši mé jsou.“ Tak zase za rok! A Bohu díky!

Filip Řehoř

autorka obrázku: Alžběta Řehořová

Rodinná cyklopouť do Kosoře

Farní komunitní centrum Praha - Radotín

Každý čtvrtek od 13 do 15 hodin bude na faře v
Radotíně probíhat zábava pro děti

"BABIČKY ČTOU DĚTEM"

Začínáme 31.8.2023

Budeme nejen číst, ale i kreslit, hrát divadlo a trochu se hýbat.

Případné zájemce o pomoc při této aktivitě prosím o kontaktování.
Hanka Řehořová, e-mail: contour@volny.cz, tel.: 602386684

Farnosti Třebotov a Radotín srdečně zvou na

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU 2023/24

3.9.2023 v 10:30 hod.

*mše sv. v kostele Nanebevzetí Panny Marie
v Černošicích*

*a následný piknik na Višňovce,
kde společně poobědváme.*

Zvány jsou všechny generace

Oltář v kostele sv. Martina v Třebotově - pokračování

Socha Svatého Víta na hlavním oltáři v třebotovském kostele je umístěna ve skupině třech světců vlevo dole. Od leva jsou to sv. Diviš, sv. Markéta a sv. Vít. Odpověď na minulou otázku jsem dostal jen jednu, tak čokoláda putuje do Radotína k Valdovi.

V červenci o prázdninách si připomínáme tři světce, kteří patří mezi 14 svatých pomocníků a které můžeme nalézt na hlavním oltáři třebotovského kostela. Jsou to sv. Kryštof, sv. Markéta Antiochijská, a sv. Panteleon.

Sv. Markéta byla dcerou pohana v Pisidii v Malé Asii. K víře v Krista přišla díky výchově své chůvy. V jejích 15 letech ji nabízel sňatek císařský náměstek Olibarius. Markéta se již předtím zaslíbila Bohu a odmítla. Byla zajata, vyslýchána, železnými hřebeny mučena a uvězněna. Při druhém výslechu byla mučena na skřipci a v tu chvíli se jí zjevil pekelný drak ve zvláštní podobě, Markéta volala k Bohu a šlápla na hada a ten okamžitě zmizel. Při třetím výslechu byla hozena do vroucí vody, tu však povstalo zemětřesení, pouta jí spadla a ona zůstala naživu a velebila Boha. Díky tomuto zázraku se nechalo následně pokřtít na pět tisíc pohanů. Svatá Markéta byla sčata 20. července roku 280. Sv. Markéta na oltáři drží v ruce kříž a u nohou má draka. Bývá často vzývána v bolestném porodu, v pochybnostech a pokušeních a za hladu.

Jméno **Kryštof** znamená něco jako „Krista nesoucí“. Je to další z mučedníků, který svědčil o Kristu. Podle legendy byl obrovského vzrůstu a chtěl sloužit nejmocnějšímu pánu, který se nikoho nebojí a nikomu nepodléhá. Od jednoho poustevníka se dozvěděl o Kristu Ježíši jako všemohoucím Pánu. Kristu sloužil tím, že přenášel přes brod dravé řeky. Jednou přenášel malého chlapce, který byl však stále těžší a těžší. S největší námahou dosáhl druhého břehu. Tam dítě položil a ptal se: „milé dítě, jaký se to s tebou stal div? Bylo mi, jalo kdyby na mě spočíval celý svět“. Chlapec mu odpověděl: „Nesl jsi více jak celý svět, nesl jsi toho, kdo celý svět stvořil...“. A chlapec následně zmizel. Po té Kryštof hlásal Krista v Lycii na pobřeží Malé Asie, byl pro víru uvězněn a 25. července roku 254 sčat mečem. Sv. Kryštof je zobrazován s Ježíškem na rameni a opírá se o hůl. Vyzývá se proti ďábelskému pokušení a ohni.

Sv. Pantaleon. V jeho jménu je schováno <ke každému milosrdný>. Jeho matka Eubula žila v Nikodemii v Malé Asii, byla zbožná v křesťanské víře a tak byl také vychován její syn. Po její smrti

otec Eustorgius jako pohan syna **Panteleona** odvrátil od víry v Krista. Panteleon se stal lékařem a pro jeho dovednost jej císař Maxmilián zvolil svým osobním lékařem. Potkával se s mnoha nemocnými křesťany a seznámil se s knězem Hermolaem, který jej pokřtil. Pantaleon nabyl potom zázračné moci a mnoho nemocných zázračně uzdravil a získal pro křesťanství. I svého otce. Když vypuklo pronásledování křesťanů, rozdal všechno nemocným. Císař po něm požadoval obětovat bohům. Avšak Pantaleon se nenechal odvrátit od víry. Byl následně vězněn a mučen, ale Bůh jej vždy uzdravil. Přesto byl stát mečem 27. července roku 305. Sv. Pantaleon se zobrazuje s hřebenem v hlavě. Je patron lékařů. Bývá vzýván v nemocích, opuštěnosti a o milost pravého pokání.

Všichni tři mučedníci mají společné nejen to, že jsou uváděni v kalendáři o prázdninách, ale vidíme před sebou příběhy o víře, o tak silně žité víře, že kvůli Ježíši Kristu přišli o pozemský život. My v současné době nepřicházíme o život kvůli své víře, **těšíme se z milostí, které dostáváme od Boha, jsme Bohu za náš život dostatečně vděční?**

Hubert Poul

Sv. Markéta Antiochijská

20. července 307

sv. Kryštof

25. července 254

sv. Pantaleon

27. července 305

„Šťěstí, kde bychom ho nečekali...“

...to bylo motto letošní Katolické charismatické konference v Brně. Letos jsem snad více než jindy po náročném školním roce toužebně očekávala začátek prázdnin. Odpočinout nebo lépe – spočinout a nechat se obdarovat Božím slovem, zpěvem, společenstvím, odpuštěním, radostí i zamyšlením v tichu adorace, modlitbou osobní i společnou, sdílením se s přáteli, nečekanými setkáními i usebráním Ano – to vše je možné na tomto místě prožít. Je to těžko sdělitelné, ale prožitá skutečnost, že si Boží lásku nemusím zasloužit, je nádherná.

Letos byl hlavním hostem konference kněz a člen Komunity Blahoslavenství z Francie P. Jacques Philippe. I přes jeho pokročilý věk z něj vyzařovala „nakažlivá“ radost, kterou očividně čerpal i z blahoslavenství, o kterých mluvil:

„Když je všude kolem zlo, musím se ptát, jaké dobro já v této situaci mohu udělat? Dobro, za které jsem zodpovědný já sám, které neudělá nikdo jiný. To mi dává sílu a naději do života. S vírou se věci začnou měnit. Já jsem potom před Bohem živý a láska roste. To je naše křesťanské povolání. Dnes prožíváme dnešek, zítra zítřek. Dnes udělám to, co mohu udělat dnes. Nehledím pořád do minulosti ani jen nepromýšlím budoucnost. Každé ráno se rozhoduji – věřit, milovat, doufat v Boží milost. Každé ráno novým způsobem!“

Zlo nakonec zmizí, nebude, zanikne. Zůstane pokoj, dobro a láska. Bůh osuší každou slzu z očí! Šťěstí, které nám Hospodin připravil ve svém království, je nesrovnatelné s utrpením našeho života. Když ztratíme naději, ztratíme všechno! Pokud uchováme víru a naději, budeme mít odvahu k lásce. Tam, kde není láska, zasej lásku! Místo toho, abych si stále stěžoval, že je mezi lidmi lásky málo....“

Celou konferenci zakončil svou přednáškou P. Vlastimil Kadlec, OMI. Mluvil na téma: „Kdo nás odloučí od lásky Kristovy?“ Jeho projev byl strhující – radostný a plný naděje:

„Křesťanství je povolání ke štěstí. Naše radostná informace je o triumfu radosti navzdory všemu - covidu, válce, problémům, navzdory mně samotnému... Radost zvítězila v tom všem, protože On si nás zamiloval! Jsme ponořeni do této radosti, proto můžeme hlásat veliké Boží skutky.

Jak si to štěstí uchovat? Rozpomínejme se na tu radost, nevyrábějme si ji, ona není ze mě, já nejsem jejím zdrojem. Střed mého života je mimo mě. Blahoslavený je ten, který je v požehnaném stavu očekávání Božího království.

Zlý nesnáší vzpřímené svobodné lidi, ale má rád lidi shrbené, ponížené, bez přijetí daru života od Boha. Běda vám farizeové - odstranili jste klíč k poznání a sami jste k němu nedošli!

Jsmo povoláni k tomu, abychom byli krásní, nejkrásnější na světě! Naše tváře odrážejí životy druhých. Kristus je krásný pastýř, protože dává svůj život pro Otce a pro ovce. Těžiště svého života nemá v sobě! Dal svůj život Bohu a člověku.

Všichni jsme chudí a toužíme po plnosti. A tu chudobu se snažíme zaplnit vším možným (i nemožným...). Ale chudoba je podmínkou blahoslavenství. V každém je obrovský potenciál - a to naše ubohost a bída. **Dokud nepřijmu svou bídu, budu mou prázdnotu vyplňovat sám.** Jen Duch mě může osvobodit, abych nebyl otrokem posedlosti být tím, jakým bych měl být. Ale přijmout to, že jsem tím, kým jsem a jsem takto milován! Zakládající ctností našeho života je láska. V první řadě musím vědět a zakoušet, že **jsem milován!** Ne že já na prvním místě musím milovat. Je to obráceně. Jediné, co je schopno naplnit mé srdce je láska - ta léčí všechno - samotu, úzkosti.... Dovolit Bohu, aby mě miloval! Jsem milovaný - tedy jsem! Ne obráceně! Ne být frustrovaný, že málo nebo špatně miluji.

Obrácení nespočívá v tom, že si Krista všimnu, ale v tom, že zaslechnu jeho volání. Kristova láska je nezištná, nikdy nevyžaduje nic na oplátku. **Kristus nás miluje, i když se rozhodneme ho nemilovat! Jsme před Kristem svobodní!**

Od lásky Kristovy nás nemůže nic odloučit, a to ani já sám!"

.... k tomu není co dodat. Snad jen – příští konference, dá-li Pán Bůh, bude opět v Brně 10. – 14. 7. 2024.

Lída Martínková, foto: Petr Martínek

22.-24.
ZÁŘÍ

FARNÍ VÍKENDOVKA

na téma Lk 10,21

Hoješín

Již tradiční víkendový pobyt v Hoješíně (pro všechny generace) s programem zaměřeným na děti.

Přihlášky: timotejpv@gmail.com

Dovolená farního spolča mladých

Na začátku prázdnin jsme se spolčem vyrazili do kláštera Nové Hradky. Jeli jsme navštívit naši kamarádku sestru **Liobu** (podle níž se jmenuje také naše chválová kapela = ve středověké němčině toto slovo znamenalo "lásky" :-)) a též si prohloubit vztah s Bohem a mezi sebou.

Strávili jsme tam celkem 4 dny plné výletů, mší a modliteb růženců. V našem společenství je důležitá společná modlitba jak ta mimo kostel, tak ta před Nejsvětější Svátostí. Prožívání společných chvil bylo klíčové na výletech, ale i u jídla, kterého bylo víc než dost. Řád Rodiny Panny Marie totiž vyniká darem pohostinnosti. V tomto společenství žijí řeholní sestry a bratři, i kněží.

Výlety plánoval bratr Georg, který dobře zná tamější krajinu. Díky němu jsme viděli zajímavá místa, například Mandelstein. Bratr také rád fotí, takže máme tento výlet velice podrobně zdokumentovaný :-). Součástí našeho programu byly chvály a modlitba růžence. V obou těchto modlitbách nacházíme krásu, každá nám originálním způsobem pomáhá oslavovat Boží jedinečnost. Vrcholem každého dne byla adorace. V tento čas jsme zažívali osobní blízkost Ježíše. Důležité bylo pro nás se modlit i za naši farnost, ve které se vytváří zázemí pro víru.

Společný čas strávený v klášteře nás povzbudil, abychom na cestě za Ježíšem vytrvali.

Moc rádi mezi sebou přivítáme další super lidi. Těšíme se na společné sdílení, modlitby a rozhovory. Scházíme se ve školním roce ve **středu od 19.hod.** na faře v Radotíně.

Patricie a Saška

Autoři fotografií:

*bratr Georg
Adéla Flekalová
Patricie Zálešáková
Saška Čierna*

Vladimír Kubelka
(*1.10.1956 † 22.7.2023)

Radotínští si Vládu určitě pamatují. Od dětství ministroval v radotínském kostele a P. Zdeněk Wagner o tehdejších ministrantech poznamenal ve farní kronice v roce 1969, že „*služba starších vážne, ovšem plné spolehnutí je jen na Kubelku, a to je málo...*“

Tak takový byl Vláška, není k tomu co dodávat. Mnohokrát jsme spolu ministrovali. Později jsme spolu byli asi půl roku na vojně, a když se oženil, přestěhoval se do Dobřichovic. Rád vzpomínám na rodinné letní akce, kde jsme se potkaly všechny rodiny. A také vždy jsem koukal z vlaku na nádraží v Zadní Třebáni, kdože nám to plácačkou dává na zelenou....

Tak se modlím za Vlášku, aby ho Pán přijal do svého nebeského království.
R.I.P.

Hubert Poul

Foto z r. 1969: Michal Pivovarníček, Petr Hofmeister, Vláška Kubelka, Pavel Vrbenský

Stránky Farního zpravodaje jsou otevřené všem, těšíme se na vaše příspěvky.

Uzávěrka dalšího čísla je 22.8., zpravodaj vyjde 26.8.2023

Za obsah příspěvků zodpovídají jejich autoři. Neoznačená foto jsou ilustrační.

Texty neprochází odbornou jazykovou korekturou.

Změna programu bohoslužeb vyhrazena, aktuální informace vždy na
www.trs-farnosti.cz

Kontaktní osoba: P. JCLic. Mgr. Bc. Timotej Maria Pavel Vácha O.Praem.
e- mail: trs-zpravodaj@seznam.cz

Ohlášky farnosti

Neděle 13.8.	19. neděle v mezidobí	08:30 Radotín – Poděkování za 60 let života a prosba o požehnání 10:30 Černošice – poutní mše svatá – Za farnost 16:30 Kosoř- Za † Vladimíra
Pondělí 14.8.	Památka Sv. Maxmiliána Marie Kolbeho, kněze a mučedníka	08:00 Radotín – Za uzdravení Petra
Úterý 15.8.	Slavnost NANEBEVZETÍ PANNY MARIE -doporučený svátek-	08:00 Radotín - Za † bratra Vladimíra a rodiče
Středa 16.8.	Sv. Štěpána Uherského	08:00 Radotín – Za † Vladimíra
Čtvrtek 17.8.		08:00 Radotín – Za † Vladimíra
Pátek 18.8.		08:00 Radotín – Za dar zdraví pro kolegyni Janu
Sobota 19.8.	Sobotní památka Panny Marie	18:00 Třebotov- Za třebotovskou nemocnici, personál, pacienty a duchovní péči
Neděle 20.8.	20. neděle v mezidobí	08:30 Radotín – Za živé i † z rodiny Potůčků 10:30 Černošice – Za † manželku Petru Kořínkovou a celý rod
Pondělí 21.8.	Památka Sv. Pia X., papeže	08:00 Radotín – Za † Vladimíra
Úterý 22.8.	Památka Panny Marie Královny	08:00 Radotín - Za † Vladimíra
Středa 23.8.	Sv. Růženy z Limy, panny	08:00 Radotín – Prosba o víru a zvládnutí závislosti pro zetě a rodinu
Čtvrtek 24.8.	Svátek Sv. Bartoloměje, apoštola	08:00 Radotín- Prosba o víru a zvládnutí závislosti pro zetě a rodinu
Pátek 25.8.		19:00 Radotín- Prosba o víru a zvládnutí závislosti pro zetě a rodinu
Sobota 26.8.	Sobotní památka Panny Marie	18:00 Třebotov- Za farnost
Neděle 27.8.	21. neděle v mezidobí	08:30 Radotín – Na poděkování za dar života syna a Boží požehnání pro jeho celou rodinu 10:30 Černošice – Za Antonína a Marii Linhartovy, Augustína a Jindřišku Jungwirthovy a celý rod

V týdnu od 12. 08. 2023 se modlíme za farnost a zvláště pamatujeme na:

Třebotov – Dočekalovy; Radotín – Lochmanovy; Černošice – Thomase Rebillyho a Nikol Zarik

V týdnu od 19. 08. 2023 se modlíme za farnost a zvláště pamatujeme na:

Třebotov – Sr. Kláru; Radotín – Krystovy; Černošice – Alenu a Jana Poulovy